

Tid, vi har tilbage, i høj Grad. . . . (Latter paa Tilhørerpladserne) i den korte Tid, vi har tilbage inden Valget, skulde jeg have sagt — hvad der kommer efter Valget, faar staa hen, jeg har ikke profetisk Gave og skal vel afholde mig fra at lade, som om jeg har det. Jeg vil altsaa haabe, at Regeringen i den korte Tid, der er tilbage til Valget, i høj Grad vil have sin Opmærksomhed henvendt paa hele dette Forhold, at den staaende overfor den uhyre vigtige Opgave, som det nu en Gang er, ikke vil vige tilbage for Handlinger, som er nødvendige for at naa det Maal, vi skal naa: Kronens Forbedring for muligt derigennem at takkes en eller anden Vælger, men at man tværtimod til enhver Tid uden Frygt vil gøre det, som nu en Gang maa gøres, for at Forholdene kan forbedres.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet, det genoptages i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 3⁴⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Martin Hansen: Da det ærede Medlem Hr. Stauning forleden havde Ordet, udtalte han, at det ikke i al Almindelighed var finansielle og økonomiske Spørgsmaal, han vilde beskæftige sig med, men derimod Bankkommissionens Betænkning. Efter at den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister har svaret, hvad denne Sag angaar, skal jeg ikke opholde mig derved, men kun udtale, at jeg fuldt ud kan slutte mig til de to højtærede Ministres Udtalelser, med hvilke jeg mener at Grundlaget for de Angreb, der blev rettet paa de to Ministre, er bortfaldet. Derimod skal jeg beskæftige mig lidt med de enkelte Ting, som det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte angaaende det finansielle og ganske særlig angaaende Balancen og det ærede Medlems Medvirkning i saa Henseende.

Det ærede Medlem udtalte, at nu havde han i fire Aar hørt, at der var Tale om, at nu kunde man skimte Balance, men endnu var den ikke naaet. Jeg kan naturligvis til Dels forstaa det ærede Medlems Udtalelser,

det ærede Medlem har jo haft den Ære at være Medlem af en Regering, som aldrig havde Balance, og det er vel derfor gaaet ham saaledes i Blodet, at det er ugørligt at naa Balance. Men jeg mener dog, at det er rigtigt at omtale Spørgsmaalet: Balance, og det netop af den Grund, at det er et af de Hovedpunkter eller rettere sagt det Hovedpunkt, som Valutakommissionen pegede paa som det væsentlige for overhovedet at hæve den danske Krone; derfor staaer disse to Ting i inderlig Forbindelse med hinanden. Jeg skulde da ogsaa mene, at det netop vilde være rigtigt ved denne Lejlighed at drøfte hele det økonomiske Spørgsmaal, da det er det, som er det afgørende.

Naar jeg ser paa det ærede Medlem Hr. Staunings Medvirkning til at skabe Balance, maa jeg ganske vist indrømme, at det er det modsatte af Balance, han har tilstræbt. Der er intet af, hvad der er foretaget, der har fundet Naade for det ærede Medlems Øjne, idet det ærede Medlem er gaaet imod de Luksusskatter, vi har faaet, og delvis er gaaet imod Konjunkturtillæggets Nedsættelse, medens han har krævet højere Arbejdsløshedsunderstøttelse, højere Aldersrente og Igangsættelse af flere offentlige Arbejder, og saadanne Kravs Imødekommen vil jo ikke føre til Balance. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem har en anden Vej at anvise. Det ærede Medlem har jo læst mere end Per Gynt, det ærede Medlem ved ogsaa, hvad der staaer i Kogebøgerne. Det ærede Medlem vil tage af Formuerne for at dække Udgifterne, og naar det ærede Medlem er naaet saa vidt, saa har han brugt, hvad der er at tage af, tænker jeg mig, og saa vil han vel, som Hostrup synger: tage Randslen paa Nakken og Staven i Haand — og der kan vist heller ikke være stort andet at gøre. En saadan Fremgangsmaade vil, som jeg havde Lejlighed til at udtale forleden Dag, uvægerlig føre os ud i Armod.

Det kunde jo være, at det ærede Medlem, hvis man gav ham et Fingerpeg, alligevel kunde skimte Balancen, jeg har for Resten ikke talt om, at man kunde skimte Balancen, men jeg har talt om Balance som en Kendsgerning, naar det Regnskab kom til at foreligge, der skal følge dette Aars Finanslov og Tillægsbevillingslov. Ganske vist har jeg regnet de 10 Mill. Kr. s Laan til Formueanbringelse med som en Indtægt, og naar man underforstaaer det, skulde der være Balance til Stede. Nu faar vi jo se, hvem der faar Ret, men jeg synes dog, at det ærede Medlem maa kunne se adskillige Tegn i Retning af, at Balancen er nær. Jeg skal minde om forskellige Ting.